

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011436
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011436.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovaným 1) A. D., nar. X.XX.XXXX v R., trvale bytom M.R. N. XXX/X, R. R., t.č. v Ústave na výkon väzby llava a 2) Q. C., nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom K. L. a Z. č. XX/XX, H. M., t.č. v Ústave na výkon väzby llava, trestne stíhaným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 17.marca 2021 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/111/2020 zo dňa 7.januára 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaných A. D. a Q. C. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/111/2020 zo dňa 7. januára 2021 bolo rozhodnuté tak, že

obžalovaný 1) A. D. bol uznaný vinným v bode 1) zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe, že 1) od presne neustáleného obdobia do 08.07.2020 najmä od Z. K. z R. neoprávnene si zadovážoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) a heroín, ktoré prechovával v mieste bydliska v R. R., ul. M. R. N. XXX/X a pri sebe, presne nezistené množstvo heroínu použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal viacerým, najmenej štyrom osobám a to:

- dňa 08.07.2020 predal heroín za sumu 50,- eur Q. C. v Trenčíne na ulici K. pred Daffé centrom,

od presne nezistenej doby v posledných troch mesiacoch približne trikrát do týždňa predával heroín S. Z. za sumu 10,- eur až 30,- eur,

od presne nezistenej doby do 06.07.2020 najmenej 10-krát predával heroín S. M. za 10,- eur za jednu dávku,

približne od mája 2020 do 07.07.2020 viackrát, najmenej 50-krát predával heroín A. O. za 10,- eur za jednu dávku,

pričom dňa 08.07.2020 dobrovoľne vydal policajtom zauzlený balíček s obsahom svetlohnedého prášku s hmotnosťou 2209 mg heroínu s obsahom účinnej látky 13,5 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 20 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

súčasne dňa 08.07.2020 pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia ŠPZ IL XXXDB boli zaistené:

poskladaný farebný papier s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 51 mg a obsahom účinnej látky 56 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1 obvykle jednotlivej dávke drogy,
3 farebné papierové skladačky s nápisom „20“ na oboch stranách s obsahom 500 mg heroínu a s obsahom účinnej látky 11,7 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej štyrom obvykle jednotlivým dávkam drogy,
2 farebné papierové skladačky s nápisom „30“ na oboch stranách s obsahom 543 mg heroínu a s obsahom účinnej látky 11,5 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej štyrom obvykle jednotlivým dávkam drogy,
žltá papierová skladačka s obsahom 139 mg heroínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 11,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 1 obvykle jednotlivej dávke drogy,
ružová papierová skladačka s nápisom „30“ na oboch stranách s obsahom 280 mg heroínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 11,3 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
pričom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a heroín je tiež v zmysle z.č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok;

obžalovaný 2) Q. C. bol uznaný vinným v bode 2) zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že 2) od presne neustáleného obdobia až do 08.07.2020 od nezistených osôb zo Sereďe alebo Dunajskej Lužnej a od obžalovaného A. D. neoprávnene si zadovážoval psychotropné látky metamfetamín a heroín, ktoré prechovával v mieste bydliska v H. M., K. L. a Z. XX/XX a pri sebe, presne nezistené množstvo heroínu použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal viacerým, najmenej štyrom osobám a to:

- minimálne od letných mesiacov roku 2019 v Novej Dubnici najmenej jedenkrát za týždeň predával psychotropnú látku heroín S. Z. za rôzne sumy od 10,- eur do 30,- eur,
- minimálne od letných mesiacov roku 2019 do júna 2020 v H. M. najmenej 15-krát predával heroín Z. P. za rôzne sumy od 20,- eur do 30,- eur,
- dňa od presne nezistenej doby do mája 2020 v Novej Dubnici minimálne 4-krát predal heroín R. S., ktorý mu za heroín dával rôzne veci ako stravné lístky, staré telefóny, PlayStation a iné,
- minimálne v období marec - apríl 2020 v Novej Dubnici najmenej 5-krát predal metamfetamín R. S. za sumu 20,- eur, pričom naposledy si od neho kúpil metamfetamín v júni 2020,

pričom metamfetamín je v zmysle z.č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a heroín je tiež podľa z.č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Obžalovaný 1) A. D. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods.8 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci: modrej textilnej krabičky s označením Camara-bag, ktorá obsahuje 2 ks kovových mini lyžičiek, žltú plastovú trubičku, žltý plastový obal v tvare vajíčka, alobal a kancelárske poznámkové lepy žltej a oranžovej farby, 2 kusy prázdnych 100 ml nepoužitých striekačiek.

Obžalovaný 2) Q. C. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona

bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci: finančnej hotovosti vo výške 50,- (päťdesiat) eur, ktorá bola vložená na účet Okresného súdu Trenčín pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXXXX.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podal písomne odvolanie prokurátor v neprospech oboch obžalovaných proti výrokom o uložených trestoch. Odvolanie proti výrokom o treste podali v zákonnej lehote aj obaja obžalovaní prostredníctvom obhajcov.

Prokurátor v úvode dodatočného písomného odôvodnenia odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu. Ďalej uviedol nasledovné:

„Nestotožňujem sa so závermi súdu v tom smere, že v prípade obžalovaných, by bolo neprimerane prísne uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby vzhľadom na spôsob a rozsah spáchania skutkov, osobu páchatel'ov, ako aj s poukazom na skutočnosť, že obvinení naplnili kvalifikovanú skutkovú podstatu stíhaného trestného činu. Okresný súd neprimerane a žiadnymi odôvodnenými mimoriadnymi okolnosťami (okrem vyhlásenia o vine) použil ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona.

Obžalovaný Q. C. bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom stíhaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 46T/39/2020. Predchádzajúce odsúdenie nevedlo u obžalovaného k náprave a preto sa javí byť uloženie mimoriadneho zníženia trestu ako nedostatočné z hľadiska najmä individuálnej prevencie. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný spáchal žalovanú trestnú činnosť už počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá skutočnosť iba deklaruje to, že obžalovaný nemá žiadnu úctu k zákonu. Obžalovaný A. D. má v registri trestov vyznačené 2 odsúdenia, v prvom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, nakoľko sa v skúšobnej dobe osvedčil a druhé odsúdenie je rakúskym súdom AG Ohringen zo dňa 04.03.2020 pre jazdu pod vplyvom alkoholu, kde mu bol uložený peňažný trest. V evidencii priestupkov má 6 záznamov pre porušenie pravidiel v cestnej premávke.

U obžalovaných sa nejedná teda o prvopáchatel'ov, ktorí by sa iba nedopatrením, resp. svojou nerozvážnosťou dopustili trestnej činnosti, ale práve naopak, jedná sa o páchatel'ov s trestnou minulosťou, ktorí si jednoznačne boli vedomí protiprávnosti svojho konania. Zároveň je potrebné poukázať na rozsah trestnej činnosti obžalovaných, ktorí zabezpečovali viacerým ľuďom prístup k drogám, na základe čoho, si zabezpečovali finančné prostriedky na kúpu drog. Vzhľadom na uvedené zastávam názor, že u obžalovaných nie sú splnené podmienky na mimoriadne znížovanie trestu pod dolnú hranicu.

Súd vyhodnotil správne poľahčujúce a priťažujúce okolnosti na strane obžalovaných, ich pomer a vplyv na hornú hranicu trestnej sadzby stanovenej zákonom. Prvostupňový súd však absolútne neodôvodnil svoje rozhodnutie o použití zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a uloženie trestu odňatia slobody obžalovaným pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Súd použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. neodôvodnil absolútne ničím iným, ako výlučne vyhlásením obžalovaných o uznaní viny v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Vychádzajúc, pri ukladaní trestu zo zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 Tr. zákona v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016, zohľadňujúc osobu páchatel'ov, ich osobné pomery ako aj možnosti ich nápravy, vyhlásenie viny obžalovanými sa súdu javí uloženie trestu pod zákonnú hranicu trestnej sadzby v uvedenom rozsahu za dostatočné.

S uvedeným výrokom o treste a odôvodnením prvostupňového súdu vo vzťahu k obžalovaným sa nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov.

V prvom rade chcem poukázať na skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie o použití zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 Tr. zák. neodôvodnil, pričom práve z predmetného ustanovenia § 39 Tr. zák. je zrejmé, že k uvedenému postupu a ukladaní trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby súd pristúpi výlučne z dôvodu mimoriadnych okolností prípadu, prípadne vzhľadom k pomerom páchatel'a. Súd napriek tomu neuviedol jednu mimoriadnu okolnosť vo vzťahu k obžalovaným, ktorá

by odôvodňovala aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zákona. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd poukázal výlučne na vyhlásenie o uznaní viny obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pričom na žiadne iné mimoriadne okolnosti odôvodňujúce použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. súd nepoukázal.

Na rozdiel od názoru prvostupňového súdu som toho názoru, že obžalovaní sa dopustili mimoriadne závažnej a pre spoločnosť veľmi nebezpečnej a škodlivej trestnej činnosti, ktorá zanecháva stopy na zdraví, ale predovšetkým následnom protiprávnom správaní konečných, často závislých užívateľov pervitínu a heroínu spôsobu jeden veľký spoločenský problém. Zo samotného vykonaného vyšetrovania, predovšetkým z odtajnených prepisov telefonické komunikácie obžalovaných s konzumentmi jednoznačne vyplynulo, že okrem konečných užívateľov drog, ktorí boli vypočutí v predmetnej trestnej veci v postavení svedkov, bola klientela obžalovaných podstatne širšia. Uvedené skutočnosti určite potom nie sú dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. vo vzťahu k obžalovaným, naopak podmieňuje ukladanie trestu odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Nestotožňujem sa s výrokom o treste, a to z dôvodu mimoriadneho zníženia trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., pretože takýto trest nezabezpečuje ani dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu a mám za to, že obžalovaným bol uložený trest v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo o sebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vo vzťahu k predmetnej skutočnosti vyhlásenie obžalovaných učené na hlavnom pojednávaní nijako zásadne nedomohlo k náležitému objasneniu skutku. Mám za to, že dôkazy, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní boli dostatočné na usvedčenie obžalovaných zo skutkov kladených im za vinu. Uloženie trestu v rámci základnej trestnej sadzby nepovažujem u obžalovaných za neprimerane prísne.

Použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu či osobnosť páchatela, dôkaznú náročnosť veci, preto Trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa súd, pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovaných, čo však samo o sebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické, zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenéj trestnej sadzby.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potencionalných páchatelov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Mimoriadne znížený trest uložený v tejto trestnej veci u obžalovaných nepovažujem za spôsobilý odradiť iných potencionalných páchatelov od páchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti, za akú je obžalovaný trestne stíhaný.

Je teda otázne z akého dôvodu sa javí uloženie trestu v rámci zákonnom zníženej trestnej sadzby po zohľadnení jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti, ako neprimerane prísne u osoby obžalovaného C., prípadne bez priťažujúcej okolnosti u obžalovaného D.. Práve s poukazom na osobu páchatelov sa uložené tresty javia ako neprimerane benevolentné a to najmä s poukazom na doterajší život páchatelov, ako aj rozsah jej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2020 zo dňa 07.01.2021 zrušil vo výroku o treste z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol a uložil obžalovaným nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., u obžalovaného D. podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. a u obžalovaného C. podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. so zaradením oboch pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia §

48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. Súčasne navrhujem, aby im bol uložený podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v polovici zákonného rozpätia a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Obžalovaným navrhujem uložiť trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti 50 Eur (C.) a zistených vecí (D.).“

Obhajca obžalovaného Q. C. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol nasledovné:

„Samosudkyňa uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov v napadnutom rozhodnutí odôvodnila s poukazom na ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 per analogiam Trestného zákona, keď znížila o jednu tretinu dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Obžalovaný má však za to, že okrem samosudkyňou už zohľadnených skutočností, na základe ktorých došlo k mimoriadnemu zníženiu trest, nebola dostatočne zohľadnená významná miera spolupráce obžalovaného v prípravnom konaní v inej trestnej veci vedenej na OKP KR PZ v Trenčíne pod ČVS:KRP-49/1-VYS-TN-2020, v ktorej sa významnou mierou podieľa na usvedčení páchatelov závažnej drogovej činnosti. S poukazom na takúto spoluprácu obžalovaného samosudkyňa opomenula pri ukladaní trestu zohľadniť takúto spoluprácu, a vo výraznejšej miere aplikovať mimoriadne zníženie trestu nad rámec použitého § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák.

Významná miera spolupráce obžalovaného v inej trestnej veci (OKP KR PZ TN pod ČVS:KRP-49/1-VYS-TN-2020) bola deklarovaná na hlavnom pojednávaní dňa 07.01.2021 nielen obhajcom obžalovaného, ale aj samotným prokurátorom prítomným na hlavnom pojednávaní, pričom boli zároveň predložené aj vecné dôkazy spočívajúce vo vyjadrení kpt. JUDr. R. D. a v zápisnici o vydaní veci zo dňa 04.11.2020. Vydanou vecným dôkazom bol mobilný telefón obsahujúci komunikáciu, s v tom čase osobou podozrivou zo závažnej trestnej činnosti na pozícii významného drogového dílera zásobujúceho široké okolie Trenčianskeho kraja.

Poukazujem, že k vydaniu veci - mobilného telefónu došlo už dňa 04.11.2020 v čase pred podaním obžaloby, a to na základe dobrovoľnosti, keďže predmetný mobilný telefón nebol v rámci trestnej veci obžalovaného zaistený, teda OČTK ním nedisponovali.

V súčasnej dobe už bolo dvom konkrétnym osobám vyšetrovateľom OKP KR PZ v Trenčíne pod ČVS:KRP-49/1-VYS-TN-20 vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., pričom podkladom pre toto rozhodnutie bolo okrem iných aj výpoveď klienta Q. C., ktorý pri výsluchu popísal páchanie drogovej trestnej činnosti obvinenými, tak ako to potvrdzujú aj ďalšie vo veci zadovážené dôkazy. Uvedené obžalovaný v odvolacom konaní potvrdzuje aj priložením vyjadrenia príslušného vyšetrovateľa kpt. JUDr. R. D..

Zo spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný nie je dílerom drog, ale len ich užívateľom. Práve za týmto účelom si drogy zabezpečoval a nie za účelom ich predaja a dosahovania zisku. Túto skutočnosť potvrdzuje aj vykonaná domová prehliadka, počas ktorej sa nenašla žiadna veci dôležitá pre trestné konanie, ani žiadna finančná hotovosť a taktiež ani žiadny drogy. Obžalovaný mal dlhé roky stabilné a lukratívne zamestnanie s nadštandardným príjmom a práve z tohto príjmu si drogy pre svoju potrebu zabezpečoval. Obžalovaný je vysokoškolsky vzdelaný a pochádza zo slušnej a serióznej rodiny. Je všeobecne známe, že osoba ktorá je závislá od užívania drog sa pohybuje v drogovej komunite a je v styku s ďalšími osobami drogovovo závislými. Títo užívatelia vypovedali v priebehu konania v pozícii svedkov, pričom zhrnutím ich výpovedí možno konštatovať, že obžalovaný im nepredával žiadne veľké množstvá drog, nechodili k nemu ako za dílerom a predajcom drog, alebo boli s ním v bežnom kontakte, drogovovo kamarátskom, kedy im obžalovaný poskytol tak, ako to vyplýva aj z ich výpovedí nepravideľne, malé množstvo drogy a poväčšine aj nekvalitné, a to niekedy zadarmo, inokedy mu za to dali nejakú huteľnú vec, inokedy malý finančný obnos. Zároveň, keď svedkovia vypočutí v predmetnej veci mali drogu a obžalovaný nie, taktiež zase oni na revanš, poskytli drogu obžalovanému. Je to bežná prax v komunite narkomanov, že tej kto drogu má, podelí sa s ostatnými, pričom keďže sám na zabezpečenie drogy vynaloží finančné prostriedky, neposkytne kamarátom drogu zadarmo, ale aspoň za niečo.

Dôkazom o tom, že obžalovaný si sám uvedomil svoje protiprávne konanie a najmä škodlivosť drogovej trestnej činnosti pre spoločnosť, bolo ponúknutie spolupráce pri odhalení a usvedčení závažnej drogovej trestnej činnosti, konkrétne osôb zabezpečujúcim distribúciu drog v Trenčianskom kraji.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatela považuje obžalovaný za neprimerane prísny, pričom v danom prípade na zabezpečenie ochrany spoločnosti, kedy aj záujem spoločnosti usvedčiť a potrestať skutočných drogových dílerov by nemal prevyšovať záujem potrestať tých najposlednejších užívateľov, ktorí sa k droge dostanú práva vďaka takýmto dílerom, postačuje aj trest kratšieho trvania.

S poukazom na vyššie uvedené a predovšetkým prínosnú spoluprácu v inej trestnej veci, ku ktorej došlo k obvineniu dvoch osôb pre trestný čin - obzvlášť závažný zločin, kde im hrozí trest odňatia slobody v sadzbe 10 až 15 rokov, má obžalovaný za to, že pri ukladaní trestu mal byť zároveň aplikovaný aj § 39 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., kde je možné v trestnej veci obžalovaného uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody najmenej 5 rokov.

V zmysle uvedeného obžalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok samosudkyne Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2020 zo dňa 07.01.2021 v časti výroku o treste zmenil a uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici možnosti mimoriadneho zníženia trestu a to vo výmere minimálne 5 rokov. “

Obhajkyňa obžalovaného A. D. v písomnom odôvodnení odvolania a jeho doplnení uviedla nasledovné:

„ Obžalovaný A. D. má v registri trestov vyznačené 2 odsúdenia, prvé zo dňa 09. 09. 2016 Okresným súdom Trenčín pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Druhé odsúdenie je rakúskym súdom AG Othringen zo dňa 04.03.2020 pre jazdu pod vplyvom alkoholu, kde mu bol uložený peňažný trest. V evidencii priestupkov má 7 záznamov, z toho 6 záznamov je pre porušenie pravidiel v cestnej premávke. Z výkonu väzby je hodnotený kladne. Pri ukladaní trestov súd postupoval v zmysle zásad ukladania trestov podľa §34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osoby páchatelov, ich pomery a možnosť ich nápravy, tiež prihliadol na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

U obžalovaného JV. D. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle §36 písm. 1) Trestného zákona a to, že sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval. Je nesporné, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti a taktiež v konaní pred súdom, keď dal vyhlásenie o svojej vine v celom rozsahu, čím významne uľahčil v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní dokazovanie ich trestnej činnosti a okrem iného aj prispel k hospodárnosti celého trestného konania vzhľadom na podstatne obmedzený rozsah dokazovania. Túto skutočnosť mu súd nezohľadnil v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože jeho napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti sa premietlo do použitia priaznivejšieho ustanovenia zákona pre ukládanie trestu a to pri mimoriadnom znížení trestu analogicky ako v konaní o dohode o vine a treste. Je preukázané, že obžalovaný spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní na odhalení ďalšej drogovej trestnej činnosti, avšak danej trestnej veci zatiaľ nedošlo k vzneseniu obvinenia a túto skutočnosť nie možné považovať za poľahčujúcu okolnosť zmysle § 36 písm. o) Trestného zákona, pri ktorej sa vyžaduje príspevanie k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny, alebo teroristickej skupiny. U obžalovaného A. D. súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu súd dospel k záveru, že u obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože trestná sadzba pri §172 ods. 2 Trestného zákona je 10 až 15 rokov. Pri použití mimoriadneho zníženia trestu per analógiám podľa §39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona bolo možné znížiť u obžalovaného dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda dolná hranica bola stanovená na 6 rokov a 8 mesiacov (80 mesiacov). Súd vychádzal zo skutočnosti, že mimoriadne zníženie dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody s analogickým použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona pri vyhlásení o vine obžalovaného nie je obligatórne a nemôže byť automatické, avšak v prípade oboch obžalovaných pri zohľadnení všetkých okolností prípadu a korešpondovania s účelom trestu deklarovaným v § 34 ods. 1 Trestného zákona

je zákonné a spravodlivé. Uložený trest u obžalovaného A. D. vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov (na dolnej hranici zákonom zníženej trestnej sadzby) so zaradením obžalovaného do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona zodpovedajú zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ktorých účelom je na jednej strane zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a na druhej strane vytvorí podmienky na ich prevýchovu, aby viedli riadny život, pôsobiť motivujúco a súčasne odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Aj keď mal súd obžalovaného z dôvodu, že spáchal obzvlášť závažný zločin zaradiť pre výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, nezistil skutočnosti, ktoré by preukazovali výraznú mieru narušenia osobnosti obžalovaného, a preto nepovažoval jeho zaradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia za nevyhnutné, pričom jeho náprava bude lepšie zabezpečená v ústave pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zdôvodnenie obhajoby: Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trenčín dal vyhlásenie vinný a ku skutku sa v celom rozsahu priznal a skutok úprimne oľutoval. Navyiac spolupracoval aktívne s OČTK a pomáhal objasniť aj iné trestné činy drogového charakteru. Podľa ustálenej judikatúry súdov SR a aj NS SR vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní viny možno postaviť na roveň uzavretia dohody o vine a treste obvineného s prokurátorom, a kde v takýchto prípadoch je možné znížiť dolnú hranicu zákona stanovenej trestnej sadzby až o 1/3. Vyhlásením obžalovaného sa podstatne zjednoduší a zrýchli hlavné pojednávanie, kde dokazovanie sa vykoná v takomto prípade len čo do trestu. Je to ekonomickejšie, rýchlejšie pre všetky procesné strany a súd tým tiež nie je nadmerne zaťažovaný. Spolupráca obvineného, resp. obžalovaného s OČTK je ešte ďalším samostatným dôvodom na zníženie zákonom stanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o viac ako len 1/3. U obžalovaného A. D. súd I. stupňa zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle §36 písm. 1) Trestného zákona a to, že sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval. Je nesporné, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti a taktiež v konaní pred súdom, keď dal vyhlásenie o svojej vine v celom rozsahu, čím významne uľahčil v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní dokazovanie ich trestnej činnosti a okrem iného aj prispel k hospodárnosti celého trestného konania vzhľadom na podstatne obmedzený rozsah dokazovania. Túto skutočnosť mu súd I. stupňa nezohľadnil v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože jeho napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti sa premietlo do použitia priaznivejšieho ustanovenia zákona pre ukladanie trestu a to pri mimoriadnom znížení trestu analogicky ako v konaní o dohode o vine a treste. Súd I. stupňa nesprávne právne vyhodnotil spoluprácu obžalovaného A. D. ako ďalšiu samostatnú poľahčujúcu okolnosť. Je preukázané, že obžalovaný aktívne spolupracuje s OČTK pri objasňovaní ďalších trestných činov drogového charakteru, kde aj keď zatiaľ nie je vznesené obvinenie konkrétnej osobe za takýto druh trestnej činnosti, to však nemá vplyv na to, že aj zásluhou obžalovaného je tu možnosť OČTK odhaliť skutočného diler'a drog, od ktorého drogy nakupovali aj obaja obžalovaní. Usvedčením takejto osoby má význam jednak z hľadiska individuálnej prevencie, ale najmä z pohľadu generálnej prevencie, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá vo veľkom rozsahu predávala a ešte stále predáva viacerým osobám, a teda je v záujme nás všetkých, v záujme celej spoločnosti na zabránení takejto osobe pokračovať v páchaní drogovej trestnej činnosti (diler'stva), kedy v mnohých prípadoch ako konzumenti vystupujú aj maloleté deti, resp. deti. Trestné konanie je určitý procesný postup, kedy aj na základe operatívnych poznatkov, resp. poznatkov aj od tretích osôb, ich svedectvu je možné neskôr na základe aj iných ďalších dôkazov usvedčiť páchatel'a, resp. začať voči nemu ako osobe trestné stíhanie. Teda aj vďaka obžalovanému, jeho svedeckej výpovede ako procesného dôkazu je možné prispieť k usvedčeniu diler'a drog. Spolupráca obvineného, resp. obžalovaného, vďaka ktorému sa výraznou mierou prispeje k objasneniu trestného činu, je možné preto taktiež považovať za poľahčujúcu okolnosť, ktorá má za následok zníženie dolnej hranice trestnej sadzby o viac ako len 1/3 zákonnej dolnej hranice trestnej sadzby, o to viac, že sa jedná o drogovú trestnú činnosť, na odhalenie ktorej má spoločnosť veľký záujem. Aktívna spolupráca obvineného, resp. obžalovaného s OČTK a priznanie a oľutovanie viny (vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní) sú dostatočnými dôvodmi, pre ktoré zákon umožňuje znížiť zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby pre prejednávany trestný čin o viac ako len 1/3.

V neposlednom rade poukazujem a odkazujeme aj záverečné reči obhajcu a obžalovaného A. D., kde je opísaný silný životný príbeh obžalovaného A. D., jeho zlyhanie ako osoby, ktorá sa nedokázala vymaniť z vplyvu drog a závislosti. Nejedná sa o žiadneho diler'a a predavača drog. Drogy si kupoval práve tak len v rozsahu svojej potreby a kamarátsky vymohol, keď iný kamarát momentálne nemal drogu v dispozícii. Z týchto dôvodov preto obhajoba navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd

rozhodnutie súdu I. stupňa zmenil čo do trestu a stupňa zaradenia, a to tak, že uloží obžalovanému A. D. nepodmienečný trest odňatia slobody v rozsahu 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V doplnenom odôvodnení odvolania v prílohe zasielame rozhodnutie Okresného súdu Trenčín zo dňa 19.02.2021, č.k. 8T/1/2021, ktorý je skutkovo a právne totožný s prejednávaným prípadom. V tomto konaní obžalovaný S. M. a Z. N. sa dopustili obzvlášť závažného trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 158 písm. j) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo im bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 36 písm. j), písm. 1, písm. rO Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov. Obaja obžalovaní sa ku skutku priznali, oľutovali ho sa na hlavnom pojednávaní učinili 1 vyhlásenie vinný. Počas prípravného konania aktívne spolupracovali s OČTK pri odhaľovaní inej drogovej trestnej činnosti, pričom ešte žiadnej osobe na základe ich svedectva nebolo vznesené obvinenie žiadnej osobe. Súd pri stanovení výšky trestu zohľadnil všetky hore uvedené skutočnosti a nepodmienečný trest odňatia slobody im mimoriadne znížil až na maximálnu výšku zákonom stanovenej možnosti mimoriadneho zníženia, tj. až na päť rokov. Z hľadiska určitej predvídavosti súdnych rozhodnutí sme toho názoru, že pri skutkovo a právne rovnakých, resp. totožných prípadoch by súdy mali konať a rozhodovať rovnako, a kde vzhľadom na skutkovú a právnu totožnosť oboch trestných vecí by mali byť aj totožné rozhodnutia, najmä zohľadnenie spolupráce obvinených, resp. obžalovaných s OČTK ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný A. D. prostredníctvom svojej obhajkyne. Vo vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Dňa 03.02.2021 nám bolo doručené zdôvodnenie odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 28.01.2021. K zdôvodneniu odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín obžalovaný A. D. prostredníctvom obhajcu uvádzame nasledovné:

Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trenčín dal vyhlásenie vinný a ku skutku sa v celom rozsahu priznal a skutok úprimne oľutoval. Navyiac spolupracoval aktívne s OČTK a pomáhal objasniť aj iné trestné činy drogového charakteru. Podľa ustálenej judikatúry súdov SR a aj NS SR vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní viny možno postaviť na roveň uzavretia dohody o vine a treste obvineného s prokurátorom, a kde v takýchto prípadoch je možné znížiť dolnú hranicu zákona stanovenej trestnej sadzby až 0 1/3. Vyhlásením obžalovaného sa podstatne zjednoduší a zrýchli hlavné pojednávanie, kde dokazovanie sa vykoná v takomto prípade len čo do trestu. Je to ekonomickejšie, rýchlejšie pre všetky procesné strany a súd tým tiež nie je nadmerne zaťažovaný. U obžalovaného A. D. súd I. stupňa zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. 1) Trestného zákona a to, že sa k trestnej činnosti priznali a túto úprimne oľutovali. V konaní pred súdom dal vyhlásenie o svojej vine v celom rozsahu, čím významne uľahčil v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní dokazovanie ich trestnej činnosti a okrem iného aj prispel k hospodárnosti celého trestného konania vzhľadom na podstatne obmedzený rozsah dokazovania. Taktiež je preukázané, čo potvrdil aj dozorujúci prokurátor, že obžalovaný aktívne spolupracuje s OČTK pri objasňovaní ďalších trestných činov drogového charakteru, kde aj keď zatiaľ nie je vznesené obvinenie konkrétnej osobe, to však nemá vplyv na to, že aj zásluhou obžalovaného je tu možnosť OČTK odhaliť skutočného dileru drog, od ktorého drogy nakupovali aj obaja obžalovaní. Usvedčením takejto osoby má význam jednak z hľadiska individuálnej prevencie, ale najmä z pohľadu generálnej prevencie, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá vo veľkom rozsahu predávala a ešte stále predáva viacerým osobám, a teda je v záujme nás všetkých, v záujme celej spoločnosti na zabránení takejto osobe pokračovať v páchaní drogových trestných činov (dilerstva), kedy v mnohých prípadoch ako konzumenti vystupujú aj maloleté deti, resp. deti. Trestné konanie je určitý procesný postup, kedy aj na základe operatívnych poznatkov, resp. poznatkov aj od tretích osôb, ich svedectvu je možné usvedčiť páchateľa, resp. mu aspoň vzniesť obvinenie. Teda aj vďaka obžalovaným, ich svedeckej výpovede ako procesného dôkazu je možné usvedčiť dileru. Spolupráca obvineného, resp. obžalovaného, vďaka ktorému sa výraznou mierou prispeje k objasneniu trestného činu, je možné považovať za poľahčujúce okolnosti, ktoré majú za následok zníženie dolnej hranice trestnej sadzby, o to viac, že sa jedná o drogovú trestnú činnosť, na odhalenie ktorej má spoločnosť veľký záujem. Obžalovaný A. D. má v registri trestov vyznačené 2 odsúdenia, prvé zo dňa 09. 09. 2016 Okresným súdom Trenčín pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na

podmienečný trest odňatia slobody pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Druhé odsúdenie je rakúskym súdom AG Ohringen zo dňa 04.03.2020 pre jazdu pod vplyvom alkoholu, kde mu bol uložený peňažný trest. V evidencii priestupkov má 7 záznamov, z toho 6 záznamov je pre porušenie pravidiel v cestnej premávke. Z výkonu väzby je hodnotený kladne. Oba trestné činy obžalovaného A. D. sú ex offo zahladené a na jeho osobu sa pozerá akoby nebol odsúdený, kde z tohoto dôvodu nie je možné pri ukladaní trestu na tieto skutočnosti prihliadať. Aktívna spolupráca obvineného, resp. obžalovaného s OČTK a priznanie a oľutovanie viny (vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní) sú dostatočnými dôvodmi, pre ktoré zákon umožňuje znížiť zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby pre prejednávaný trestný čin. Z týchto dôvodov považujeme za správne, no najmä zákonné, keď súd uložil obžalovanému trest pod dolnou hranicou zákonnej sadzby. Z týchto dôvodov nepovažujeme odvolanie prokurátora, v znení jeho odôvodnenia, za vecne a právne správne, a preto navrhujeme, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol rozhodnúť podľa návrhu v písomných dôvodoch odvolania a odvolania obžalovaných navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obaja obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov navrhli vyhovieť ich odvolaniam a zamietnuť odvolanie prokurátora.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu podanými odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch oboch obžalovaným, odvolací súd konštatuje, že v podaných odvolaniach a ich dôvodoch nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, existencia ktorých by sama osebe zakladala dôvod na zrušenie napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu. Na základe preskúmania veci odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v podaných odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania zákonnosti a odôvodnenosti samotných, podanými odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o trestoch, uložených oboch obžalovaným odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, z tohto odvolania a jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že prokurátor namietal nesprávnosť aplikácie ustanovenia § 39 Trestného zákona a neprimeranú miernosť uložených trestov. Podľa dôvodov odvolaní obžalovaných je zo strany obhajoby namietaná nesprávna aplikácia ustanovení o pofahčujúcich okolnostiach a neprimeraná prísnosť uložených trestov.

Na základe preskúmania veci z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolania prokurátora sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o nesprávnej aplikácii § 39 Tr. zák. a o neprimeranej miernosti trestov, uložených obžalovaným napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch odvolania argumentoval závažnosťou činu poukazujúc na spôsob a rozsah spáchania činu a naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať, že v prípade trestného činu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. ide o skutočne závažný trestný čin, ktorého závažnosť zákonodarca vyjadril už samotnou trestnou sadzbou, ustanovenou v osobitnej časti Trestného zákona pre tento kvalifikovaný trestný čin, teda sadzbou desať rokov až pätnásť rokov. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že z hľadiska kritérií § 34 ods. 4 Tr. zák. bol trestný čin spáchaný obžalovaným D., ako aj obžalovaným C., spôsobom, ktorý zákonodarca podľa znenia skutkovej vety tohto trestného činu obvykle predpokladá pri jeho páchaní. Z uvedených dôvodov preto ani odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu nepovažoval zistené okolnosti spáchania trestnej činnosti obžalovanými za okolnosti, ktoré by rozhodným spôsobom

zvyšovali zákonodarcom v kvalifikovanej skutkovej podstate predpokladanú závažnosť trestnej činnosti obžalovaných v tak podstatnej miere, že by aplikácia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v prípade obžalovaných znamenala neprimeranú miernosť uloženého trestu.

Odvolačný súd nepovažoval za relevantnú argumentáciu prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorej argumentácie obžalovaní mali distribuovať drogy podstatne širšej klientele oproti podanej obžalobe. Uvedené tvrdenie prokurátora podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu porušuje zákonom garantovanú prezumpciu nevinoty obžalovaných vo vzťahu k uvedeným tvrdeniam prokurátora. Pokiaľ by prokurátor mal byť skutočne presvedčený o odôvodnenosti týchto jeho tvrdení, podľa názoru odvolacieho súdu vyvstáva otázka, akým spôsobom si prokurátor plní svoju zákonnú povinnosť podľa v § 2 ods. 5 Tr. por. stíhať všetky trestné činy (všetky konania páchatel'ov, naplňajúce pojmové znaky trestného činu), o ktorých sa dozvedel.

K námietke prokurátora o nedôvodnosti použitia zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. v prípade oboch obžalovaných považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade okresný súd pri ukladaní trestov oboch obžalovaným aplikoval konkrétne ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Tento postup okresného súdu je podľa názoru odvolacieho súdu v súlade so stanoviskom, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017. Podľa uvedeného stanoviska analogická aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. je prípustná v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. Keďže ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. neustanovuje ako zákonnú podmienku pre aplikáciu uvedeného ustanovenia aj naplnenie podmienok, uvedených v ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák., argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho odvolania o nezákonnej (ničím neodôvodnenej) aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zák. okresným súdom na prejednávany prípad považoval odvolací súd za nedôvodnú.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch svojho odvolania namietal, že s poukazom na poznatky o osobách obžalovaných, najmä ich deliktuálnu minulosť, nie je možné aplikovať okresným súdom použité zmiernovacie ustanovenie pri ukladaní trestov obžalovaným, odvolací súd sa ani s touto argumentáciou prokurátora nestotožnil.

V prípade obžalovaného C. sa odvolací súd nemohol stotožniť s argumentáciou prokurátora, že tento obžalovaný bol doposiaľ „trikrát súdne trestaný“. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že tento obžalovaný má v registri trestov tri záznamy, pričom pri prvých dvoch záznamoch platí zákonná fikcia neodsúdenia. Preto možno dať za pravdu prokurátorovi len v tom, že tento obžalovaný sa v predmetnom prípade dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Okolnosť, že z poznatkov o osobe tohto obžalovaného možno dôvodne vyvodit' existenciu určitých sklonov k páchaniu v porovnaní s prejednanou trestnou činnosťou menej závažných deliktov už pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, okresný súd nepochybne zohľadnil v tom, že tomuto obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák.

Obdobné úvahy platia aj pre prípad obžalovaného D.. V prípad záznamu pod číslom 1. v registri trestov je nutné aplikovať zákonnú fikciu neodsúdenia. Druhý záznam sa týka odsúdenia cudzím súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený záznam v registri trestov o odsúdení tohto obžalovaného súdom štátu Európskej únie z hľadiska riešenia otázok, podstatných pre rozhodnutie o výmere trestu v prejednanom prípade, nedáva rozhodné informácie v prospech podstatného zvýšenia závažnosti činu tohto obžalovaného („Výška jednotlivej pokuty: 20, Mena pokuty: EUR, Trest: Zrušenie platnosti vodičského preukazu ...“). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, zvyšujúcim závažnosť činu, nesie dôkazné bremeno prokurátor. Podľa názoru odvolacieho súdu okolnosť, že z poznatkov o osobe aj tohto obžalovaného možno dôvodne vyvodit' existenciu určitých sklonov k páchaniu menej závažných deliktov už pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, okresný súd tiež nepochybne zohľadnil v tom, že ani tomuto obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák.

S poukazom na to, ani podľa názoru odvolacieho súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také závažné okolnosti, ktoré by v tak podstatnej miere zvyšovali závažnosť činu u oboch obžalovaných jednotlivito do takej miery, že by v ich prípade bola neudržateľná analogická aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v zmysle stanoviska, publikovaného v Zbierke stanovísk

najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Na základe preskúmania veci z dôvodov uvedených v odôvodneniach odvolaní obžalovaných sa odvolací súd nestotožnil ani s názorom obžalovaných o nesprávnosti aplikácie ustanovení § 36 Tr. zák. a o neprimeranej prísnosti trestov, uložených obžalovaným napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ ide o obhajobou obžalovaného C. navrhované vykonanie dokazovania zabezpečením správ od orgánov činných v trestnom konaní, konajúcich v iných trestných veciach, v ktorých má tento obžalovaný napomáhať pri objasňovaní, odvolací súd tomuto návrhu nevyhovel z dôvodu, že tieto správy nie sú významné z hľadiska zákonnosti uloženého trestu. Pokiaľ dôvodom tohto návrhu na vykonanie dokazovania by podľa názoru obhajoby malo byť priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Tr. zák. (páchateľ prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny), podľa názoru odvolacieho súdu takéto obhajobou navrhované dokazovanie by objektívne nebolo spôsobilé priniesť rozhodné poznatky pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Išlo by totiž len o sprostredkované informácie, ktoré by súdu neumožňovali na základe vlastných skutkových zistení objektívne posúdiť naplnenie pojmových znakov tejto poľahčujúcej okolnosti v prejednávanej veci. Preto odvolací súd uvedený návrh na vykonanie dokazovania zamietol. Na druhej strane odvolací súd nemá dôvod pochybovať o napomáhaní obžalovaných pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, konajúcim v iných trestných veciach, čo popri vyhlásení o vine okresný súd zrejme zohľadnil v rámci analogickej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) v spojení s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s dôvodnosťou návrhu obhajkyne obžalovaného D. v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí, podľa ktorého návrhu by mala byť tomuto obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. m) Tr. zák. (páchateľ sám oznámil trestný čin príslušným orgánom), keďže obsah spisového materiálu neobsahuje skutkové podklady k pozitívnej aplikácii uvedeného ustanovenia.

Pokiaľ ide o obhajobou oboch obžalovaných namietanú neprimeranú prísnosť trestov, uložených obom obžalovaným, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obaja obžalovaní sa dopustili závažnej trestnej činnosti, obzvlášť závažného zločinu, ktorého závažnosť vyjadruje zákonodarcom ustanovená trestná sadzba v osobitnej časti Trestného zákona, trest odňatia slobody desať rokov až pätnásť rokov. S poukazom na uvedené preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu odňatia slobody postupom podľa § podľa analógie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v zásade nie je spôsobilé k vyvodu odôvodneného záveru o neprimeranej prísnosti uloženého trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávanej citlivo zohľadnil všetky skutočnosti v prospech aj v neprospech oboch obžalovaných, rozhodne z hľadiska ukladania trestu obom obžalovaným, prihliadajúc i na tie podstatné skutočnosti, ktorými argumentovali strany v dôvodoch svojich odvolaní. Preto sa odvolací súd nestotožnil ani s opodstatnenosťou obhajobou namietanej neprimeranej prísnosti trestov, uložených obom obžalovaným napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Na základe preskúmania správosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora a obžalovaných nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaných nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.